

Székely Ákos tájékoztatója

Két jogegységi határozatról szeretnék szólni és két konkrét eseti döntésről. Idén tavasszal először abban foglalt állást a Kúria jogegységi tanácsa, hogy abban az esetben, hogyha a gazdasági társaságnak tulajdonosa is, egyben pedig vagyongazdálkodója, ügyvezetője ugyanaz a személy, akkor meg tudja-e valósítani a gazdasági társaság sérelmére a vagyonelevonó bűncselekményt, a hűtlenkezelést és a Kúria úgy foglalt állást, hogy igen, a gazdasági társaságnak elkülönült vagyona van, elkülönült jogi személyiség, tehát sértettjévé válhat a bűncselekménynek, akkor is, hogyha egyébként a gazdasági társaság tulajdonosa maga ez a vagyongazdálkodói jogokkal és kötelezettséggel felruházott, egyébként tulajdonos.

A másik jogegységi határozat az összbüntetésbe foglalással kapcsolatos. Tavaly született egy alkotmánybírósági határozat, amely megsemmisítette a Büntető Törvénykönyv hatályba lépésével kapcsolatos átmeneti rendelkezések egyikét és ezért vált szükségessé jogegységi határozat hozatala. Nem zárható ki, évszázada már van ez a jogintézmény, az összbüntetés, nem zárható ki, hogy valaki ellen több büntetőeljárás is lefolytatásra kerül és többször is végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik és ezeket, ha folyamatosan hajtják végre vagy még mindegyikből van hátra végrehajtandó rész, akkor ezeket összbüntetésbe kell foglalni. A jogegységi tanács akként foglalt állást, hogy jelentősége annak az időpontnak van, amikor ennek az összbüntetésnek a lehetősége felmerült. tehát amikor előállt az a helyzet, hogy a második büntetés is jogerőre emelkedett, végrehajthatóvá vált, ebben az időpontban hatályos büntető anyagi jogszabályok alkalmazásának van helye.

A harmadik, immár konkrét ügy is inkább egy jogi szakmai kérdéskör, itt a bűnszövetség és a bűnszervezet elhatárolása a kérdés. Ugye a bűnszövetség az egy megállapodás két vagy több személy között, konkrét bűncselekmény elkövetésére vagy bűncselekmények elkövetésére és egyet meg is kell valósítani. A bűnszervezet ezzel szemben egy csoport, amelynek célja súlyos, tehát 5 évet meghaladóan fenyegetett bűncselekmény elkövetése, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő és a következményei nagyságrendekkel súlyosabbak a bűnszervezetben elkövető személlyel szemben. Na most a kérdés az egy olyan tulajdonképpen közel 50 szórakoztató egységet üzemeltető vagy összefogó szövetségnek a tagjai ellen folyó ügyben merült föl, ahogy 34 vádlottja volt eredendően az ügynek és 4

elítelt fordult a Kúriához felülvizsgálati indítvánnyal. Röviden talán az I. rendű vádlott volt az egésznek az összefogója, szervezője, a II.-tól a IX. rendű vádlottig voltak a közbenső vezetők és a X.-tól a XXXIV. rendű vádlottig ők voltak a végrehajtói szint, az egyes egységeknek a vezetői. Az elsőfokú bíróság és a másodfokú bíróság eltérően foglalt állást az elsőfokú bíróság csak ennek az első 9 elkövetőnek a bünszövetségben való felelősségét állapította meg, az Ítéletábra másodfokon valamennyi vádlottat bünszervezetben való elkövetésért vont felelősségre. Rendszeres találkozási pontok voltak, egyeztetések, a bevétel egy részének a teljes elrejtése, ez által a költségvetésből való kivonása, egy külön belső ellenőrzés üzemeltetése a legrövidebb idő az érintett 4, hát egységvezetőnél 10 hónap volt, de volt, aki 3 és fél évig tevékenykedett, összességében csak ezt a 4 személyt 500 milliós bevétel érinti, aminek hát 120 millió forint körüli az adóelkerülése.

A negyedik ügy, amiről egész röviden szeretnék beszélni, ahogy kollégiumvezető társam előbb szólt, egy kicsit a sajtót érintheti, az oknyomozó újságírónak a magatartásának a megítélése. Itt arról volt szó, hogy közokirat hamisítás és hatóság félrevezetésének a bűncselekménye miatt megrovásban részesítette első- és másodfokú bíróság a terheltet. Ez a megrovásról talán annyit, hogy ez a legenyhébb intézkedés a magyar jogban, a hatóság rosszallását fejezi ki. A történet 2015. augusztus 10-ére nyúlik vissza. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal minden olyan kérelmet elutasított, hogy a migránsokkal személyesen felvehessék az újságírók a kapcsolatot, ezért történt az, hogy a terhelt Ásotthalomnál 37 további harmadik országbeli személy közé hát vegyült és magát kirgiz állampolgárnak kiadva menedékkérelmet kért. Átszállították őt Röszkére, ott megindult az idegrendészeti eljárás is és a menekültügyi eljárás is. Az idegrendészeti eljárást felfüggesztették a menekültügyi eljárásra tekintettel. Végig az általa bementett kirgiz névvel és személyadatokkal szerepelt és akkor fedte fel a valós személyét, amikor a fotózás és az újnyom vételre került sor. Meg is jelent utóbb a cikk „Elfogadtam magam az ásothalmi úton” címmel még 2015.

augusztusában. Első- másodfokú határozat és a kúriai döntés is tulajdonképpen a körben vizsgálódott, hogy a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010-es törvény az Smtv. 8. § (1) bekezdése vonatkozik-e ide, hiszen ez azt mondja ki ez a rendelkezés, hogy nem vonható felelősségre jogsértésért, aki közérdekű adatot, amelyet másként egyébként megszerezni nem tud, nem tudna, vagy csak aránytalan nehézséggel tudna és nem okoz aránytalan hátrányt, jogsérelmet, akkor ezért a bűncselekményért vagy

magatartásért nem vonható felelősségre. Én a Kúria határozatát idézem most, a kúriai határozat levezeti, hogy ismert a büntetőeljárás törvényben a fedett nyomozó személye, amikor egy nyomozót beépítenek éppen akár egy bűnszervezetbe és ott, hogy meg szolgálja a bűnszervezet tagjainak a bizalmát jogosult, lehetőséget kap bűncselekmény elkövetésére, amiért nem fogják megbüntetni, na de ennek rendkívüli szigorú, előzetes szabályozottsága van, tehát ez egy nagyon körülbástyázott jogintézmény. A második a személyi és vagyonvédelmi, valamint magánnyomozói tevékenység szabályozásáról szóló törvény szerinti magánnyomozói magatartás erre is vonatkoznak szabályok, de sokkal lazábbak és enyhébbek, mint a fedett nyomozóra és végül van az oknyomozó újságíró, akire semmi szabály nem vonatkozik, így aztán valójában viseli, vállalja annak a terhét, hogy adott esetben, ha bűncselekményért felelősségre vonják, ugye az előbb említett sajtó törvényen kívüli szabály, akkor ezért felelnie kell a kúriai döntés is és az első- másodfokon eljáró határozatok is citálnak EJEK döntésekből, amelyek tulajdonképpen mind erre utalnak vissza, hogy bizony-bizony nem tehet meg mindent a cél érdekében az újságíró.